

Steve Jobs: de New Age Technotovenaar

David Cloud, <http://wayoflife.org/>, 15-11-2011

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Als uitvinder van de personal computer, iTunes, iPod, iPhone, iPad, en als mover/shaker in de Hollywood fantasie business (als eigenaar van Pixar films en als medewerker van Disney), en als pionier op het gebied van digitale boeken, had Steve Jobs een gigantische invloed op de moderne maatschappij.

Jobs vertegenwoordigt de fusie van New Age filosofie, de seksuele revolutie, de “ik” generatie, drugs, popmuziek en technologie.

Volgens zijn zus waren Jobs laatste woorden: “Oh wow; oh wow; oh wow”. Vele commentatoren hebben de betekenis trachten uit te vissen van deze raadselachtige woorden. Ze kunnen betekend hebben dat hij louter “high” was van de pijnstillers, of dat hij een schijnbare glimp kreeg van een mooi hiernamaals, of dat hij zich realiseerde dat hij rekenschap moest afleggen aan een heilige God, zonder de dekking van een Verlosser.

De Bijbel is het enige boek dat ons toestaat een blik te werpen op het toekomstige leven, en zegt duidelijk dat de dood een reis is met twee bestemmingen: hemel of hel, waarbij de bestemming bepaald wordt door iemands relatie met de enige Heer en Verlosser Jezus Christus. Jezus getuigde krachtig: “Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven” (Johannes 14:6). De Bijbel zegt van Hem: “En de zaligheid is in geen ander, want er is onder de hemel geen andere Naam onder de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden” (Handelingen 4:12).

Volgens Jobs gezaghebbende biografie, door Walter Isaacson, die een bijzondere toegang had tot de man, verwierp Jobs de Bijbel in zijn jeugd. Zijn ouders namen hem mee naar een Lutheraanse kerk, maar als tiener vertelde hij de pastor dat hij niets van doen wilde hebben met een God die toeliet dat onschuldige mensen lijden, en hij ging nooit meer terug naar de kerk. (Alhoewel de grote meerderheid van de mensen de God van de Bijbel hebben afgewezen, hebben zij toch de onbeschaamdheid God te vragen te interveniëren in menselijke zaken en te handelen overeenkomstig menselijk denken).

Jobs bestudeerde oosterse religie voor de rest van zijn leven. Hij bestudeerde hindoeïsme in India en bij de Hare Krisjnas in Californië, en bestudeerde boeddhisme bij Shunryu Suzuki en anderen in de California Zen centers.

Isaacson schrijft: “Jobs’ engagement met oosterse spiritualiteit, en in het bijzonder zen-boeddhisme, was niet gewoon maar een jeugdige, voorbijgaande gril ... het wortelde zich diep in zijn persoonlijkheid” (Isaacson, Steve Jobs, Simon & Schuster, 2011, p. 34). Eens per jaar las hij Paramahansa Yogananda’s *The Autobiography of a Yogi*, tot aan zijn dood (p. 527).

Jobs was sterk beïnvloed door hallucinogene drugs. Hij zei: “LSD nemen was een diepgaande ervaring, een van de belangrijkste dingen in mijn leven” en beweerde dat mensen die geen “acid”¹ hadden genomen, hem nooit volledig konden begrijpen (pp. 41, 384).

Hij ontwikkelde een levenslange verbintenis met alternatieve New Age diëten en procedures, at enkel vruchten en groenten, ondernam langdurige fruitsapdiëten, leefde wekenlang op één of twee types van voedsel, praktiseerde hydrotherapie, darmreinigingen, acupunctuur, “expressie van alle negatieve gevoelens” (als jongeman praktiseerde hij schreeuwtherapie) en consulteerde spiritisten (psychics). Het is mogelijk dat zijn weigering om zijn kanker te opereren, in plaats van “alternatieve therapieën”, resulteerde in zijn vroegtijdige dood op de leeftijd van 56 jaar (p. 454).

---

¹ Acid: LSD, een hallucinogene drug.

In dit alles was Jobs een product van de rockcultuur van de jaren (19)60. “Vegetarisme en Zen-boeddisme, meditatie en spiritualiteit, acid en rock - Jobs gaf zich volop over aan de veelvoudige impulsen die kenmerkend waren voor de verlichting-zoekende campus-subcultuur van de tijd” (p. 36).

Jobs werd een vurige promotor van de rockcultuur met zijn anti-Bijbel filosofie en door middel van zijn technologische uitvindingen bevorderde hij de interconnectieve wereldmaatschappij die de weg plaveit voor de komende Antichrist. Hij was “de verbindende schakel van countercultuur en technologie” (p. 58). Hij belichaamde “de fusie van ‘flower power’ en ‘processor power’, verlichting en technologie” (p. 56).

Timothy Leary, de LSD-goeroe van de jaren '60, reviseerde zijn filosofie na de uitvinding van de personal computer (waarin Steve Jobs een grote rol had). Hij zei dat personal computers het nieuwe LSD waren geworden (p. 57). In plaats van “Turn on, tune in, drop out” werd zijn mantra: “Turn on, boot up, jack in”. Dit is precies wat de aankomende generaties hebben gedaan. Zijn dwaze verslaving aan de popcultuur werd gevoed door een 24u/7d-connectiviteit. Jobs ontwierp de iPod specifiek omdat hij van rockmuziek hield, en rockmuziek is de soundtrack van eindtijdse afvalligheid en het mysterie van de ongerechtigheid.

Jobs erkende dat hij bestuurd werd door de onzichtbare geestelijke machten die boven menselijke analyse staan. Hij vertrouwde op “intuïtief begrip en bewustzijn” (p. 35). Hij zei: “de hele visie van een personal computer viel gewoon mijn hoofd binnen” (p. 60). “Zijn fantastische invallen waren instinctief, onverwacht en bij tijden magisch” (p. 566).

Vanuit een bijbels perspectief weten we dat deze invloed op het leven van een verloren mens verwijst naar “de god van deze wereld” (2 Korinthiërs 4:4), “de aanvoerder van de macht in de lucht, de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid” (Efeziërs 2:2).

Jobs' immersie in oosterse filosofie bedroog hem tot het denken dat hij de realiteit kon veranderen door de kracht van zijn geest en wil. Het werd zijn “reality distortion field” (realiteit verstoringsveld) en “magisch denken” genoemd. Een van zijn vrienden zei: “Als hij vastbesloten was dat iets zou gebeuren, dan zou hij dat gewoon tot stand brengen” (p. 51). De frase “reality distortion field” kwam uit episodes van *Star Trek*, “waarin de aliens hun eigen nieuwe wereld creëren door louter mentale kracht” (p. 117).

Met betrekking tot zijn kijk op God zei Jobs: “Ik denk dat verschillende religies verschillende deuren zijn tot hetzelfde huis. Soms denk ik dat het huis bestaat, en soms niet. Het is een groot mysterie” (Isaacson, *Steve Jobs*, p. 15). Kort voor zijn dood zei hij: “Ik ben ongeveer fifty-fifty over geloven in God. ... Ik wil echt geloven dat er iets overleeft, dat misschien ons bewustzijn voortduurt. Maar aan de andere kant is het misschien een aan-uit schakelaar. Klik! En je bent weg” (p. 570).

Jobs spiritualiteit produceerde geen goed karakter. Hij was “een verlicht wezen dat wreed was” (Isaacson, *Steve Jobs*, p. 32). Hij was “altijd grillig en rottig” (p. 81), “tiranniek en scherp in zijn kritiek” (p. 81), “het tegengestelde van fair” (p. 103). Hij “neeg tot liegen” (p. 118). Hij dacht van zichzelf dat hij een soort van Nietzsche's “superman” was waarop “regels niet toepasbaar waren” (p. 184). Hij was “geheel aanstotelijk en dacht dat hij met alles kon weggemen” (p. 184). Hij had een “perverse gedrevenheid om mensen neer te halen, hen te vernederen” (p. 223), was wraakgierig en “kon soms passioneel rancuneus zijn” (p. 299).

Zes jaar vóór Jobs geboren zijnde, werd ik meegesleept door dezelfde krachtige culturele/geestelijke machten in de jaren '60 en '70. Ik volgde oosterse religie, hield van *The Autobiography of a Yogi*, en nam veel acid. Ik begrijp Steve Jobs en zijn tijd, en ik dank de Heer voor Zijn genade om de geestelijke blindheid bij mij weg te doen en me te bevrijden van de slavernij aan de “god van deze wereld” en dat Hij mij eeuwige vrijheid gaf in Jezus Christus.